

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

odbor všeobecné správy
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV-58402-80/VS-2009

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
pracoviště Hybernská 18, Praha 1
osobně: *1/10* obálka: *3*
Došlo dne: *- 3 -06- 2013*
1 krát *max* příloh
kolky podpis

Praha 3. června 2013
Počet listů: 1
Přílohy: 1/4+spis

Městský soud v Praze
Pracoviště Hybernská
Hybernská 18
111 21 Praha 1

K č. j.: 5 A 51/2013-15

Věc: a) Wolfgang Habermann, b) Tomáš Pecina, c) Jan Šinágl, zastoupeni Tomášem Pecinou ca Ministerstvo vnitra; žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2013, č. j. MV-58402-74/VS-2009

K Vaší žádosti ve shora uvedené věci Vám v příloze zasíláme vyjádření k žalobě. Úplný spisový materiál v originále se s ohledem na jeho rozsah zároveň doručuje osobně do podatelny Městského soudu v Praze, Pracoviště Hybernská.

JUDr. Václav Henych
ředitel odboru

v z. JUDr. Kateřina Šubrtová
vedoucí organizačního oddělení

podepsáno elektronicky

Vyjádření Ministerstva vnitra k žalobě v právní věci: a) Wolfgang Habermann, b) Tomáš Pecina, c) Jan Šinágl, zastoupení Tomášem Pecinou ca Ministerstvo vnitra; žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2013, č. j. MV-58402-74/VS-2009

K č. j.: 5 A 51/2013-15

I.

Dne 12. 8. 2009 obdrželo Ministerstvo vnitra (dále jen „ministerstvo“) podání označené jako návrh na registraci občanského sdružení s názvem Sudetoněmecké krajanské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení, (dále jen „Sudetoněmecké krajanské sdružení“), a tímto dnem bylo v souladu s § 7 odst. 3 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 83/1990 Sb.“), zahájeno řízení o registraci. Po přezkoumání stanov v registračním řízení z hledisek stanovených v § 8 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. byly shledány důvody k odmítnutí registrace a rozhodnutím ministerstva č. j. MV-58402-7/VS-2009 ze dne 24. 8. 2009 byla registrace Sudetoněmeckého krajanského sdružení odmítnuta.

Toto rozhodnutí ministerstva napadl žalobou ze dne 26. 8. 2009, sp. zn. 11 Ca 234/2009, jako žalobce „Přípravný výbor Sudetoněmeckého krajanského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení“, zastoupený Tomášem Pecinou, zmocněným členem přípravného výboru. Žaloba byla odmítnuta usnesením Městského soudu v Praze, č. j. 11 Ca 234/2009-16 ze dne 5. 10. 2009, a to z toho důvodu, že opravný prostředek byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, tedy přípravným výborem, ačkoliv k podání žaloby jsou legitimováni pouze členové přípravného výboru.

Následně podali členové přípravného výboru dne 14. 10. 2009 u Městského soudu v Praze novou žalobu, sp. zn. 11 Ca 298/2009. Na základě této žaloby zrušil Městský soud v Praze svým rozsudkem č. j. 11 Ca 298/2009-78 ze dne 31. 3. 2011 shora citované rozhodnutí o odmítnutí registrace Sudetoněmeckého krajanského sdružení podle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „soudní řád správní“), a věc vrátil ministerstvu k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 soudního řádu správního). Citovaný rozsudek nabyl právní moci dnem 29. 4. 2011.

II.

Dne 29. 4. 2011 bylo ministerstvu doručeno podání zmocněnce přípravného výboru označené jako „Žádost o zaslání stanov občanského sdružení s registrační doložkou“. S odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 11 Ca 298/2009-78 ze dne 31. 3. 2011 ve spojitosti s § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb. zmocněnec přípravného výboru žádal o zaslání jednoho vyhotovení stanov Sudetoněmeckého krajanského sdružení s vyznačeným dnem registrace.

Na základě výše citovaného rozsudku Městského soudu v Praze vycházelo ministerstvo z toho, že žádosti zmocněnce přípravného výboru nelze vyhovět. O této skutečnosti byl zmocněnec přípravného výboru vyrozuměn přípisem ministerstva ze dne 18. 5. 2011, obsahujícím zdůvodnění postupu ministerstva.

Poté se zmocněnec přípravného výboru obrátil na ministerstvo dne 1. 6. 2011 s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti ministerstva podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), ve věci žádosti o zaslání stanov Sudetoněmeckého krajského sdružení opatřených registrační doložkou podle § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb.

Usnesením ministra vnitra ze dne 18. 6. 2011 nebylo žádosti zmocněnce přípravného výboru vyhověno, neboť nebyly dány důvody pro uplatnění některého z opatření ve smyslu § 80 odst. 4 správního řádu. Zároveň byl zmocněnec přípravného výboru vyrozuměn o tom, že ministerstvo vydá nové rozhodnutí ve věci, a to ve lhůtě stanovené § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu.

III.

Rozhodnutím ministerstva č. j. MV-58402-37/VS-2009 ze dne 28. 6. 2011 byla registrace občanského sdružení Sudetoněmecké krajské sdružení podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 83/1990 Sb. znovu odmítnuta.

V této věci byla Městskému soudu v Praze kromě předmětné žaloby na zrušení napadeného rozhodnutí ministerstva podané dne 29. 6. 2011, podána téhož dne žaloba č. j. 3 A-93/2011-22 o vyslovení nicotnosti dotčeného rozhodnutí ministerstva. Dále byla v téže věci dne 10. 6. 2011 podána správní žaloba č. j. 5 A 125/2011-17 na ochranu proti nečinnosti ministerstva, kdy jako žalobce vystupovalo Sudetoněmecké krajské sdružení a domáhalo se zaslání jednoho vyhotovení stanov žalobce s vyznačeným dnem registrace na základě § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb.

Jak žaloba o vyslovení nicotnosti dotčeného rozhodnutí ministerstva, tak žaloba na ochranu proti nečinnosti ministerstva byly Městským soudem v Praze zamítnuty (usnesení č. j. 3 A 93/2011-45 ze dne 10. 5. 2012 a rozsudek č. j. 5A125/2011 ze dne 8. 6. 2012). Je zřejmé, že soud neshledal žádné pochybení v žalobci napadaném procesním postupu ministerstva v dosavadním řízení o registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení.

IV.

Rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 3A 94/2011-105 ze dne 20. 12. 2012 pak bylo zrušeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28. 6. 2011, č. j. MV-58402-37/VS-2009 o odmítnutí registrace Sudetoněmeckého krajského sdružení a věc byla opětovně vrácena ministerstvu k dalšímu řízení.

Rovněž v rámci nového věcného posouzení stanov Sudetoněmeckého krajského sdružení ministerstvo dospělo k závěru, že v daném případě jsou dány důvody pro odmítnutí registrace zamýšleného občanského sdružení

a rozhodnutím ze dne 18. 2. 2013 registraci občanského sdružení Sudetoněmecké krajanské sdružení již potřeťí odmíťlo.

Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, ministerstvo v intencích související judikatury Evropského soudu pro lidská práva, Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu, jakož i se zřetelem k právnímu názoru Městského soudu v Praze vysloveného ve zrušujícím rozsudku, znovu posoudilo též cíle činnosti Sudetoněmeckého krajanského sdružení formulované v čl. 3 stanov. Ačkoliv jsou dle názoru ministerstva cíle činnosti proklamované v čl. 3 odst. 3 až 9 stanov Sudetoněmeckého krajanského sdružení s ohledem na historickou zkušenost našeho státu dle odezvy veřejnosti nepochybně kontroverzní, provokativní a společensky velmi citlivé, ministerstvo akceptuje, že jejich hlásání samo o sobě ve smyslu příslušné judikatury neodůvodňuje zásah do sdružovacího práva.

V dané věci ministerstvo proto pokládalo za zásadní důvod postupu podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 83/1990 Sb. ve spojitosti s rozhodnutím ze dne 18.2. 2013 toliko zvolený název zamýšleného občanského sdružení s tím, že i otázku volby názvu a jeho výsledné podoby vyjádřené ve stanovách občanského sdružení lze v souladu s ustálenou judikaturou podřadit pod pojem „způsob“ tak, jak jej má na mysli ustanovení § 4 písm. b) citovaného zákona. Ministerstvo proto koncentrovalo argumentaci v odůvodnění napadeného rozhodnutí na otázku určení názvu předmětného občanského sdružení v právním i společenském kontextu.

V této souvislosti jsou v odůvodnění napadeného rozhodnutí zmíněny též poznatky ministerstva o trestním stíhání člena přípravného výboru Jana Šinágla jako obviněného ze spáchání přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku. Tato skutečnost dle mínění ministerstva dokládá, že aktivity vyvíjené osobami základajícími občanské sdružení, vyvolávají u třetích osob potřebu nezbytnosti ochrany proti jejich chování, a to formou podávání trestních oznámení.

V.

K námitkám uplatněným žalobci vůči napadenému rozhodnutí považuje ministerstvo za potřebné uvést následující:

Podle žalobců je napadené rozhodnutí „stejně jako dvě předchozí rozhodnutí v této věci nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů“. Žalobci se domnívají, že napadené rozhodnutí ministerstva se opírá o důvody, které „byly z větší části vypořádány již v předchozích žalobách a rozsudcích, proto by bylo nadbytečné se k nim vyjadřovat in extenso...“. Jako novou skutečností uvedenou v rozhodnutí se žalobci zabývají toliko výše zmíněným trestním stíháním člena přípravného výboru Jana Šinágla. K tomu doplňují, že dosud nepravomocným usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 27. 2. 2013, č.j. T 10/2013 -164 bylo zmíněné trestní stíhání zastaveno. Dále uvádějí, že taxativní výčet důvodů k odmítnutí registrace nezahrnuje fakt, že na členy přípravného výboru jsou podávána trestní oznámení.

Argumentace žalobců je nepřipadná, neboť jak shora uvedeno, důvodem pro odmítnutí registrace Sudetoněmeckého krajanského sdružení je zvolený název občanského sdružení. Ve spojitosti s přijatým závěrem, že se v daném případě jedná

o občanské sdružení nedovolené ve smyslu § 4 písm. a) ve spojitosti s písm. b) zákona č. 83/1990 Sb., tzn. občanské sdružení, jehož název vede k rozněcování nesnášenlivosti z důvodu popírání rovných práv občanů pro jejich národnost a původ, ministerstvo odkazuje na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Není sporu o tom, že okruh důvodů pro odmítnutí registrace v § 8 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. je stanoven taxativně. V dané věci se však napadené rozhodnutí ministerstva neopírá o skutečnosti týkající se trestního stíhání člena přípravného výboru, jak tvrdí žalobci. V odůvodnění předmětného rozhodnutí se naopak výslovně konstatuje, že tuto skutečnost nelze v rámci řízení o registraci občanského sdružení plně zohlednit s tím, že může mít relevantní význam v rámci soudního přezkumu rozhodnutí o odmítnutí registrace.

S odkazem na výše uvedené má ministerstvo za to, že námitky žalobců jsou neopodstatněné. Zároveň ministerstvo odmítá jako zcela lichou domněnku žalobců o účelovém postupu ministerstva mající cíl bránit žalobcům v jejich zamýšlené spolkové činnosti.

VI.

Na základě důvodů obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí a s zřetelem k výše uvedenému je dle názoru ministerstva zásah do výkonu sdružovacího práva v posuzovaném případě legitimní, mající oporou v zákoně, opodstatněný a nezbytný. Ministerstvo proto navrhuje, aby Městský soud v Praze žalobu na zrušení napadeného rozhodnutí jako nedůvodnou zamítl.

JUDr. Václav Henych
ředitel odboru

v z. JUDr. Kateřina Šubrtová
vedoucí organizačního oddělení

podepsáno elektronicky

V Praze dne 3.června 2013